

افزایش تاب‌آوری گیاه توت‌فرنگی (*Fragaria x ananassa* L.) در برابر تنش‌های شوری و بی‌کربنات با کاربرد برخی تنظیم‌کننده‌های رشد

سعید عشقی^{۱*}، معصومه عالمان^۲

۱ گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز

۲ گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

ترکیبات کاهش‌دهنده‌ی تنش شوری و قلیائیت

ترکیبات کاهش‌دهنده‌ی تنش شوری و قلیائیت

این ترکیبات با القای پاسخ‌های دفاعی، موجب افزایش مقاومت گیاهان نسبت به شرایط تنش شده و علاوه بر بهبود وضعیت تغذیه‌ای، نقش مؤثری در محافظت گیاهان در برابر عوامل نامساعد ایجاد می‌کنند.

تعدیل‌کننده‌های شیمیایی کاهش‌دهنده‌ی شوری و قلیائیت

کاربرد براسینواستروئیدها به‌عنوان گروهی از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در توت‌فرنگی افت عملکرد ناشی از شوری را به‌طور مؤثری کاهش می‌دهند (لطیفی‌خواه و همکاران، ۱۳۹۸).

اسید سالیسیلیک، به‌عنوان یک مولکول سیگنال‌دهنده کلیدی در گیاهان، در بهبود تحمل تنش نقش مؤثری دارد. محلول‌پاشی اسید سالیسیلیک در شرایط تنش شوری منجر به بهبود پاسخ‌های دفاعی توت‌فرنگی گردیده است (Jamali et al., 2016).

ملاتونین (MT) و اسید گاما‌آمینوبوتیریک (GABA) از ترکیبات زیست‌فعال مهمی هستند. کاربرد هم‌زمان MT و GABA در رقم توت‌فرنگی Paros تحت تنش قلیایی موجب بهبود پاسخ‌های فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و تغذیه‌ای گیاه می‌گردد (Shirdel et al., 2024).

تعدیل‌کننده‌های تغذیه‌ای و معدنی در کاهش‌دهنده‌ی شوری و قلیائیت

کاربرد به‌تنهایی و توأم دو ترکیب ضد تنش سولفید هیدروژن و سلنیوم، تحت تنش شوری و قلیایی در توت‌فرنگی سیستم آنتی‌اکسیدانی را تقویت و تعادل جذب مواد مغذی را تنظیم می‌نماید (Pourebrahimi et al., 2022).

استات یکی از ترکیبات کلیدی سلولی است. تیمارهای استات با حضور در فرآیندهای حیاتی اثرات منفی شوری در توت‌فرنگی را کاهش می‌دهند (Mirfattahi and Eshghi, 2020).

کلسیم می‌تواند اثرات تنش شوری بر رشد و توسعه گیاه را بهبود بخشد. کاربرد اسید سالیسیلیک و نیترات کلسیم به‌طور جداگانه و به‌صورت ترکیبی بر پارامترهای رشد فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گیاه توت‌فرنگی تحت تنش شوری اثر بهبود دهنده‌ای نشان دادند (Lamnai et al., 2022).

به‌طور کلی با توجه به افزایش تنش‌های غیرزیستی به‌ویژه شوری و قلیائیت، کاربرد تنظیم‌کننده‌های رشد و تعدیل‌کننده‌های تنش به‌عنوان راهکاری مؤثر برای افزایش تاب‌آوری گیاهان اهمیت فزاینده‌ای یافته است.

منابع

Amiri Bahmanbiglo, F., and Eshghi, S. (2020). The effect of hydrogen sulfide on growth, yield and biochemical responses of strawberry (*Fragaria x ananassa* cv. Paros) leaves under alkalinity stress. *Scientia Horticulturae*, 282, 110013. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2021.110013>

Mirfattahi, Z., and Eshghi, S. (2020). Inducing salt tolerance in strawberry (*Fragaria x ananassa* Duch) plants by acetate application. *Journal of Plant Nutrition And Soil Science*, 43(12): 1780-1793. <https://doi.org/10.1080/01904167.2020.1750639>

Pourebrahimi, P., Eshghi, S., Ramezani, A., and Faghih, S. (2023). Effect of combined application of selenium and hydrogen sulfide under salinity stress on yield, physiological traits and biofortification of strawberries in hydroponic cultivation. *Scientia Horticulturae* 315: 111982. [doi: 10.1016/j.scienta.2023.111982](https://doi.org/10.1016/j.scienta.2023.111982)

چکیده

توت‌فرنگی یکی از محصولات باغبانی با ارزش تغذیه‌ای و اقتصادی بالا است که به تنش‌های شوری و قلیائیت حساس می‌باشد. این تنش‌های غیرزیستی با ایجاد عدم تعادل یونی، کاهش جذب آب و عناصر غذایی، اختلال در فتوسنتز و تشدید تنش اکسیداتیو، موجب کاهش رشد، عملکرد و کیفیت میوه توت‌فرنگی می‌شوند. در سال‌های اخیر، کاربرد ترکیبات شیمیایی، زیست‌فعال و عناصر معدنی به‌عنوان راهبردهایی مؤثر برای کاهش اثرات این تنش‌ها مورد توجه قرار گرفته است. این مقاله مروری به بررسی نقش برخی تعدیل‌کننده‌های تنش می‌پردازد. شواهد نشان می‌دهد استفاده هدفمند از این تعدیل‌کننده‌ها می‌تواند رویکردی کارآمد برای بهبود تولید توت‌فرنگی در شرایط نامطلوب محیطی باشد.

مقدمه

توت‌فرنگی (*Fragaria x ananassa* L.)، از خانواده Rosaceae، از میوه‌های ریز است که اهمیت تغذیه‌ای و اقتصادی بسیار بالایی دارد. تولید توت‌فرنگی در جهان در ۲۰ سال گذشته بیش از ۸۰ درصد افزایش یافته است. توت‌فرنگی یکی از گیاهان حساس به تنش شوری و قلیایی است. کاهش قابل‌توجهی در بازده فتوسنتزی گیاه توت‌فرنگی تحت تنش شوری و قلیایی رخ می‌دهد. شوری و قلیائیت یکی از تهدیدهای اصلی کشاورزی پایدار است که با آسیب رساندن به عملکردهای مختلف فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و مولکولی، عملکرد را کاهش می‌دهد. یک تکنیک جایگزین برای کاهش آسیب تنش‌های غیر زیستی در گیاهان استفاده از ترکیبات مختلف شیمیایی و معدنی می‌باشد. تیمارهایی مانند اسید سالیسیلیک (Eshghi et al., 2017)، سلنیوم، سولفید هیدروژن (Pourebrahimi et al., 2023)، ملاتونین، گابا (Shirdel et al., 2023)، کلسیم (Lamnai et al., 2022)، استات (Mirfattahi and Eshghi, 2020)، براسینواستروئیدها (لطیفی‌خواه و همکاران، ۱۳۹۸) از جمله تیمارهای مؤثر در کاهش تنش شوری و قلیائیت و بهبود خصوصیات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی میوه توت‌فرنگی بوده است.

اثرات شوری و قلیائیت بر فیزیولوژی و بیوشیمیایی گیاهی

اثرات شوری بر فیزیولوژی و بیوشیمیایی گیاهی

شوری به‌طور قابل‌توجهی پارامترهای رشدی، محتوای نسبی آب و شاخص پایداری غشا را در مقایسه با شاهد کاهش می‌دهد. تحت تنش شوری، گیاهان یون‌های معدنی را در واکوئل تجمع داده تا پتانسیل آب سلول را کاهش دهند. تنش شوری محیط نامساعدی را برای رشد گیاه ایجاد می‌کند که منجر به عدم تعادل در گیاهان و باعث ایجاد تنش اکسیداتیو می‌شود (Pourebrahimi et al., 2022).

اثرات قلیائیت بر فیزیولوژی و بیوشیمیایی گیاهی

قلیایی بودن یک تنش غیر زنده است که توسط نمک‌های قلیایی مانند سدیم بی‌کربنات (NaHCO₃) و سدیم کربنات (Na₂CO₃) ایجاد می‌شود. pH بالا جذب یون‌های مهار می‌کند و گیاهان نمی‌توانند یون‌های فلزی منیزیم و آهن را که برای سنتز کلروفیل لازم است به اندازه کافی جذب کنند در نتیجه کارایی فتوسنتزی کاهش می‌یابد (Amiri Bahmanbiglo and Eshghi, 2020).